

Robespjer(i) (Ili zašto je važnije kako se nešto završi od onoga kako to počne...)

N ikako da se naviknem da ovu našu široku demokratiju iliti demokraciju... Pokušavam, nije da se ne trudim, ali naprosto ne ide. Simptomi te moje bolesti se drastično pogoršavaju u predizbornom periodu. Naime, tada se (ili se meni samo čini, ali ne bih rekla...) i ono malo pameti koje imamo, povuče pred bujicom pohlepe, beskrupuloznosti, bezobrazluka i ponajviše neznanja. I da budem poštena prema političarima, ovo se ne odnosi samo na taj dio ljudskog roda, već općenito na Bosance i Hercegovce svih profesija. Tako "pametni i kvalificirani" političari imaju savršene pratioce u isto tako "pametnim i kvalificiranim" novinarima, intelektualcima i evo, reći ću – biraćima. Mada smo mi, birači, ipak najmanje krivi, jer zalud nam dobra volja – zna se od čega se, je li, pita ne pravi... Gledamo, dakle, ovih dana nebulozne poteze npr. federalne Vlade koja usred ove situacije mrtvo-hladno pokušava sebi povećati plaće i prosto provocira ostale lezi(h)ljeboviće da traže isto. I sada ćemo gledati proteste, pa tužbe, pa okrugle stolove, pa će se onda lezi(h)ljebovići "rastaliti" – tu mjesta sumnji nema, jer dovoljno se sjetiti nekih drugih, a sličnih situacija. Gledamo i štrajkove – često nebulozne, poput onog u sarajevskom GRAS-u u kojem neki radnici štrajkuju glađu i traže da se ispuni jedan vrlo "socijalan" zahtjev – da se, naime, smijeni direktor! Zamjerio im se čovjek valjda (kažu da nije, što bi moja mati rekla "upitan" – naime, ne pozdravlja se kako su ljudi navikli, šta li...). Po kom rezonu ovo ima veze sa sindikalnom borbom, nije mi jasno?! Da su barem jedini, ni po jada. Širom Bosne, a i Hercegovine, blokiraju se putevi, pruge, štrajkuje se glađu i traže se stvari koje su apsolutno nebulozne sa stanovišta sindikalne borbe, zakona pogotovo, a koje su, međutim, vrlo "objašnjive" kada ih prevedete na politički teren kojem očito i pripadaju. Mediji se utrkuju ko će patetičnije dati podršku tom bezakonju (pa jedan naš "visoko profesionalni" kolega opisujući grupu štrajkača koji silom i protuzakonito drže blokiranu tuđu imovinu, napiše da je "zatekao radnike, sve određi bivše borce Armije BiH kako je čuvaju..." Kako bi poštovani kolega reagirao da mu tako "čuvaju" vlastitu kuću – nije nam poznato, ali je la(h)ko pretpostaviti... Samo u ovoj zemlji može se desiti da pozicija pred izbore (doduše i nažalost, samo verbalno) ode u opoziciju, pa imamo situaciju da se svi (čast izuzecima sa stavom) utrkuju da budu što veća opozicija, što zapaljiviji, što servilniji prema biračkom tijelu, ukratko - što revolucionarniji. Svi bi, čini mi se, u Robespjere šta li... Pa, evo, da ih malčice podsjetim – kad se jednom giljotina uvede u politički život, onda ona možda počne raditi s Lujem, ali uvijek završi s Robespjerom... Dakle, gospodo, rekoh već na početku - puno je važnije kako se nešto završi od toga kako je, a Boga mi i zašto je počelo. Pa, vi sad vidite... **B**

Aida Delić,
Glavna i odgovorna urednica